

DOMINIKA BARABAS, Andy

Choć w słońcu szedł to niezbyt jasny był
Może przez trudny w życiu start
Może przez na nadgarstku sznyt
Kpina i gniew wciąż w oczach grały mu
W tych samych oczach było to
Na co brakuje w książkach słów
Szedł ciągle sam i strachu znaczył ślad
Wysoko uniesiona pięść
Zwycięstwa pogardliwy znak
Sumieniu precz gdy nożem tnie na wskroś
Człowiek się nie ogląda wstecz
Gdy owładnięty jest przez złość...

Andy Andy Andy
Czy drogę swoją znasz?
Andy Andy Andy
Gdzie ludzka twoja twarz?
Andy Andy Andy
To życie jedno masz
Trochę szkoda będzie gdy
Przeoczysz ten niepowtarzalny czas

Stało się to gdy gdzieś tam pluł na bruk
Nagle uchwycił kątem rzes żebraka niedaleko stóp
Wezbrała złość na siebie i na świat
Zapragnął, aby człowiek ten na jego oczach martwy padł
Co stało się? Dziś nie odgadnie nikt
Lecz przez człowieka gniewny krok
Serce przestało w drugim bić
Pierwszy z za krat ociera cicho łyzy
Drugiego niesie polny wiatr
Życia nie zwróci mu już nic

Andy Andy Andy
Czy drogę swoją znasz?
Andy Andy Andy
Gdzie ludzka twoja twarz?
Andy Andy Andy
To życie jedno masz
Trochę szkoda będzie gdy
Przeoczysz ten niepowtarzalny czas

Andy Andy Andy
Czy drogę swoją znasz?

Andy Andy Andy
Czy drogę swoją znasz?
Andy Andy Andy
Gdzie ludzka twoja twarz?
Andy Andy Andy
To życie jedno masz
Trochę szkoda będzie gdy
Przeoczysz ten niepowtarzalny czas

Andy Andy Andy
Czy drogę swoją znasz?
Andy
Gdzie ludzka twoja twarz?
Andy Andy Andy
To życie jedno masz
Trochę szkoda będzie gdy
Przeoczysz ten niepowtarzalny czas